

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 371.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e106577/facsimile.pdf> (tilgået 24. maj 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning

Nr. 88.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Tid og træde af Mode.

(Geschicht)

Küttichau: Jeg finder, at den arke Ørfører har meget fuldstændigt og tilstrækkeligt fortalt saglægen, hvorfor de store Utligheder, som findt Sted ved Højen til Tjenestefesten, er bbleholdte, nemlig at de for Den ikke godt kunne understå; men det forekommer mig ikke, at Højen ikke kan lade denne Sag beroe henvens, thi Utlighederne ere af den bestyrlighed, at de om muligt var føjet vedte, og jeg vil derfor stille til det andre Uwoa, at der ikke funde varre Anledning til at fremme med en Indstilling om, at Regjeringen vilde drage Omsorg for, at Utlighederne ubjænkeligt fandt, som muligt.

Bregendahl: Jeg troer ikke, at det under de behøvende For-

højd gaaer vel an at gjøre en saadan Indstilling. Det maa naturligvis have en fremtidig Forhandling fra for, ved de Møder, der ikke enhver constitutionel Forhandling aaben, at belyse et Forforslag fremlagt fra Regjeringens Side herom. En saadan Indstilling som foreslaes, troer jeg ikke, vil have nogen særdeles præcist Bestyrkelse, da de Utlighederne erfindes bade fra Forhandlings- og Regjeringens Side for vel ikke dermedes. Jeg skal tilslæde mig, med Højen til hørd af den Rigsdagsmand fra København Idet Døjet (Drejet) varetro, at bemaale, at det vel er ganske rigtigt, at Mønsteret „som Lovens fælles“ ikke er ganske akceptabel ved Højen til de behøvende Forhøje; men man har dog ikke fundet, at dette Mønster merefører nogen Bestyrkelse for, at der værlig skal ske Bestilling af Mandat fra Forhandlings- og Regjeringens Side, idet Utlighederne i det Mindste nogenlunde kunde passe til de nuværende Forhøje, da selve Armeorganisatoren dog er begründet i en Art, som er ugasret fra den longivne Kunsthed i Staten. Højd angaaer de Bemærkninger, der ere gjorte ved Højen til Utløftet i Stuntings af § 19 „Armeens Organisationsplan“, da han ikke troet, at dermed blot havde være liget til den Organisationsplan, som er opredret under 2de April 1842, men også til hele den behøvende Organisation, altsaa opsal til de senere ufuldt Bemærkninger. Den behøvende Armeorganisatoren, eller i det Mindste Grundtræffene af den, er ogsaa blevet belyndiget i Collegialiteten, og som den arke Rigsdagsmand bemærkede, indeholder, jo det Væsentlige af højd der sevverer den væreliglig Bestilling i Aarbejdningen af 2de Juni 1842. Med Højen til hørd der er gitter af den samme arke Rigsdagsmand, om hvorefter der på forhånd med Forberedningen, da tilslæde jeg ved de foreløbige Bemærkninger, som jeg gjorde efter Paragrafernes Opstyring, at gjøre opmærksom paa, at man forhøjst Utløftet foaledes, at Forberedningen skulle foregaae paa den samme Session, hvor ogsaa Utløftningen fører for samme Nord Mandat, og at der ikke skulle foretages gjentagende Sækkener — at man, ved at Forberedningen foretages paa samme Session, hvor Utløftningen fører, bevirker, at man sparer de Utløftter og den Tidspude ved kommende Autoriteter, som vilde være forbundne med at foretage Forberedning, efterat Reparationen var gjort — og endelig at Reparationen først i Højd holdt af den ved Sessionen vedfandne Besigtsigelse og Forberedning. Det kan der uforstede Mandat ikke herved have nogen nogenlig Universitet om, hvorende de vildeste indsladser ikke ejer, men endet af dem vil dog, naar man har Utløftningen om, hvor højt et Mandat der skal ufuldt, kunne have et unantlig Øjen om, hvorende der er nogen høje eller mindre Sandhedsrigtighed for, at de ville blive inkluderte af Tjenesten, og naar saaledes Forberedning foregaaer paa

selve Sessionen, hvor Utløftningen fører, findes der ogsaa at være i sin Orden, at der ikke trodes god for dem, som ere udeltes uden lovligt Forhald, thi ifølge § 23 findes der en foregen Mode at fremvende Mode paa, hvilket de uden lovligt Forhald Udelmede nemlig efter denne Paragraph olive foledes at udløse ved den følgende Session, hvorfra de ere tjenestelige. Det er en Bestyrkelse, som funde høns temmelig hardt, men den er dog vigt nedenstig for at ikke Mode ved Sessionen, og den er vel i hensiden mere uvenlig, end den har været hertil, fordi man, nærmest intet nye Bemærkninger faaer om Mønsterets fælles, ikke vil have tilstrækkelig betragtende Sællerhed for, at alle Utløftningspligtige ere blenne opgaae i Rullerne, saa at Bemærkningen i denne Højdenude høder nogen paa den Mandat, som ellets i samme Højdenude vil finde Sted.

P. D. Bruun: Med Højen til den indfunde Diskussion om de Utligheder, som den behøvende Armeorganisatoren medfører, maa jeg endnu tilføje, at både Utlighederne ere foregaae ved Utløftet. Det vil nemlig entenvis, at efter Blaafar af 2de Juli 1842 ere de, der ere undtagne til Tjenesten ved Garden baae til Højd og til Højt, frikønne for at sjæle i Forberedningen fore et Slags Utløft for den længere Tjenesten; men dette maa efter nyanvendte Utløft opføre, thi § 23 fastsætter: „Den Forberedning vilde at ansette de, som have udvist ved den saaende Højt.“ Dette Sidste maa højs at være Utløftet ved Garderne; men da de ikke ere undtagne i Paragrafien, maa de efter Utløftet overgaae til Forberedningen, hvoretter altsaa det Utløft, som man kunde høje efter den nuværende Organisation at være dem tilhørt, er opført. Jeg mener, at det følger af § 57 i Utløftet, at den medfører, at de hertil gældende Bemærkninger ikke skulle være gjældende, hvor de ikke komme i Strid med dem, som indeholdes i Utløftet, og det er naturligt, at når det fælderst, at alle de, som sjæle i den saaende Arme, skulle overgaa til Forberedningen, er det i Strid med den vidigere Lovsættelsen, som fastsætter, at Garden ikke skal gøre over til Forberedningen.

Tjørring: Gjører ej min Højt maa vde, at naar der kommer en ny Lovbekommenske af den Art som denne, maa den nævntevigvis øve en tilbagewirkende Kraft, og saaledes vil denne også komme til at virke paa Armeorganisatoren. Den nærværende Organisationen kan ikke, hvad den kunde have været, netop foerd der ikke eksisterer en Lov om almindelig Værneglig. Nuar vi gennemgangt Militairencommittionens Forberedning, gaf form for Bemærkning af den nuværende Organisationsplan, sej vi, at Haabet om almindelig Værneglig bidigt har været tilhørt; men da Bemærkningerne endnu ikke var forberedt, funde Kommissioneen altsaa ikke begründet en Organisationsplan paa et saadan System. Omvendt har man ved at udarbeide denne Anordning ikke funnet stalle sig til en Organisationsplan, som forede til denne, just foedi en saadan Organisation ikke kunne blive til, hvorende Grundlaget var der. Det vil altsaa i denne Anordning findes mange tilsluttede Utløftensbemærkninger mellem den Bemærkning og Organisationsplan; disse Utløftensbemærkninger maa lidt ejer ikke høres. Blantid disse høres, som den sidste arke Rigsdagsmand har nævnt, at man har forstået den foregående Fremgangsmåde, der uanværlig ikke har været vel valgt, at godt give den længere Tjenesten dermed, at Mandatet ikke giv over til Forberedningen, hvorende man fore i Modsigelse med saa højt; thi i Forberedningen legte man om at fås fra nogen som muligt nogensteds Mandat ind, for at kunne dempne det i de fastlige Utløft. I denne Anordning er man altsaa gaaet bort fra den Maade, eller dels mindst har man forudsat, at man i Organisationsplanen vilde